

Győri Ítéltábla

Az ügy száma: Mf.V.30.047/2023/7.

Felperes: Felperes1
(cím3)

Felperes jogi képviselője: dr. Milanovich-Szakács Nikoletta ügyvéd
(cím8)

Alperes: Alperes1
(Cím1.)

Alperes jogi képviselője: dr. Kaiser István ügyvéd
(cím7)

A per tárgya: elmaradt munkabér megfizetése

Az elsőfokú bíróság neve és fellebbezéssel támadott határozatának száma:
Győri Törvényszék, 60.M.70.070/2022/28.

A fellebbezést előterjesztő fél és a fellebbezés sorszáma:
Felperes, 29.

Csatlakozó fellebbezés: alperes 4. sorszám.

Í t é l e t

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett rendelkezéseit nem érinti, a fellebbezett rendelkezéseit helybenhagyja azzal a kijavítással, hogy az alperes 69.998

(hatvankilencezer-kilencszázkilencvenkettő) forint kártérítést köteles 15 napon belül megfizetni a felperesnek.

A bíróság a kijavításra tekintettel kötelezi az alperest, hogy az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 60 napon belül fizessen be 4.900 (négyezer-kilencszáz) forint eljárási illetéket a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlájára. Az illeték megfizetése során közleményként fel kell tüntetni a Győri Törvényszéket, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát. Ha a felhívásnak a megjelölt határidőben nem tesz eleget, az illeték behajtására és megfizetésére az illetékekről szóló törvény rendelkezéseit és az adóigazgatási eljárásokra irányadó jogszabályok rendelkezéseit kell alkalmazni.

A fennmaradó 50.900 (ötvenezer-kilencszáz) forint illeték az állam terhén marad.

Az ítéltábla kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 10.000 (tízezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítéltábla megállapítja, hogy 24.000 (huszonnégyezer) forint feljegyzett fellebbezési illeték az állam terhén marad, 5.000 (ötezer) forint csatlakozó fellebbezési illetéket az alperes viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást tekintette irányadónak a fellebbezési eljárásban.

[2] A felperes 2020. július 27-től állt munkaviszonyban az alperessel tehergépkocsi vezetőként, nemzetközi fuvarfeladatokat látott el. A felperes alapbére havi 205.000 forint volt, ezen túlmenően napidíjban és üzemanyagmegtakarításban részesült. A munkabér és egyéb juttatások kifizetését az alperes havonta több részletben utalással teljesítette. A hóközi utalással kifizetett részösszegek munkabérelőlegként kerültek elszámolásra.

[3] Az alperes 2022. augusztus 19. napján szóbeli azonnali hatályú felmondással megszüntette a felperes munkaviszonyát, az alperes ezt követően, 2022. szeptember 2. napján írásbeli azonnali hatályú felmondást is közölt a felperessel, és külön okiratban és részletezte a munkaviszony megszüntetésének indokait.

[4] A 2022. július havi bérjegyzék szerint felperes bruttó alapbére 205.000 forint (nettó 136.325 forint), és 321.675 forint (adómentes) napidíjra volt jogosult. A felperes összes nettó járandósága 458.000 forint volt, melyet az alperes két részletben teljesített, 2022. július 9-én 258.000 forintot, és 2022. július 23-án 200.000 forintot utalt a felperes részére.

[5] A felperes 2022. augusztus havi bérjegyzéke szerint az időarányos bruttó alapbére 136.696 forint volt, az adómentes napidíj összege 251.892 forint, amely összesen nettó 340.000 forint volt. Az alperes 2022. július 25-én 70.000 forintot, és augusztus 8-án 270.000 forintot teljesített átutalással a felperes részére, így összesen nettó 340.000 forintot fizetett meg.

[6] A felperes 2022. szeptember 13-án keresetlevelet terjesztett elő az alperessel szemben, pontosított kereseti kérelmében 300.000 forint elmaradt munkabér és a jogellenes munkaviszony megszüntetés jogkövetkezményeként 630.000 forint elmaradt jövedelem és perköltség megfizetésére kérte kötelezni az alperest. A felperes előadása szerint az alperessel szóban napi nettó 30.000 forint munkabérben állapodtak meg, ezért 2022. augusztus 8-a és 19-e közötti időszakra, 10 munkanapra 300.000 forint munkabér illeti meg, melyet az alperes nem fizetett meg.

[7] Az alperes írásbeli ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Azt nem vitatta, hogy előbb szóban szüntette meg azonnali hatállyal a felperes munkaviszonyát, majd ezt követően írásban is közölte a felperessel, és a felmondási indokokat is írásba foglaltan megküldte. Vitatta, hogy a felperessel napi 30.000 forint munkabérben állapodott meg, állította, hogy a felperes részére

több részletben került a munkabér átutalással kifizetésre, a hóközi kifizetéseket előlegként számolta el. Az alperes 2022. július és augusztus hónapokra a munkabérjegyzék szerint banki átutalással teljesített a felperes részére.

[8] Az alperes a felperessel szemben kártérítés címén 645.917 forint beszámítást terjesztett elő. Előadta, hogy a felperes által használt gépkocsiban a felperes kárt okozott, a javítás költsége 76.827 forint volt. A felperes 34 darab palettával nem számolt el, továbbá városban rakodott 2022. július 15-én, a ponyvázás nem megfelelően történt, emiatt az alperesnek 31 eurót kellett fizetnie. 2022. május 5-én országban lerakodott 33 darab palettát, az átadásról az igazoló bizonylatot nem hozta el, a paletták árát a fuvardíjból ráterhelték az alperesre.

[9] A felperes az alperes beszámításával kapcsolatban a gépjárműben keletkezett károk tekintetében 76.827 forint összegben az alperes követelését elismerte, ezt meghaladóan a beszámítást vitatta.

[10] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét és az alperes beszámítását részben találta megalapozottnak, és ítéletében kötelezte az alperest, hogy a 2022. augusztus 19-i azonnali hatályú felmondás jogellenességének jogkövetkezményeként 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 128.173 forint elmaradt jövedelmet. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperes részére 50.000 forint perköltséget, rendelkezett az elsőfokú eljárás illeték viseléséről is.

[11] Az elsőfokú bíróság eljárása során a 2012. évi I. törvény a munka törvénykönyvéről (a továbbiakban: Mt.) 44. §-ban, 22. § (3) bekezdésében, a 42. § (2) bekezdés b) pontjában, a 64. § (1) bekezdésében, 78. § (1) bekezdésében, a 82. § (1) bekezdésben, az alperes beszámítása vonatkozásában pedig az Mt. 169. § (1) bekezdés, és 179. § (1) bekezdésében írtakat alkalmazta. A bizonyítási eljárás során meghallgatta a felperest személyesen, az alperes törvényes képviselőjét, figyelembe vette a felperes által becsatolt saját feljegyzéseket, az alperes által csatolt okirati bizonyítékokat, bérjegyzékeket, és banki átutalási bizonylatokat, valamint a meghallgatott tanúk nyilatkozatait is értékelte. Az elsőfokú bíróság elsődlegesen azt vizsgálta, hogy az alperes 2022. augusztus 19-én szóban közölt azonnali hatályú felmondása jogszerű volt-e.

[12] Az alperes sem vitatta, hogy a szóban közölt azonnali hatályú felmondást követően később postán közölte az írásbeli azonnali hatályú felmondást és külön okiratban közölte felperessel az annak alapjául szolgáló okokat. Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az alperes által szóban közölt azonnali hatályú felmondás önmagában az alakiság megsértése miatt jogellenes munkaviszony megszüntetést eredményez, és ezt az utólag megküldött megszüntető nyilatkozat és az indokok írásbeli közlése nem orvosolja. Az elsőfokú bíróság az azonnali hatályú felmondás utólagosan közölt indokait az alakiság megsértésére tekintette érdemben nem vizsgálta.

[13] Az elsőfokú bíróságnak vizsgálnia kellett, hogy a felperes és az alperes milyen összegű munkabérben állapodott meg. A rendelkezésre álló bizonyíték alapján megállapította, hogy a felperes munkabére bruttó 205.000 forint volt, a teljesített külföldi fuvarokra tekintettel 60 euró napidíjban részesült, és a havi munkabér kifizetése havonta több részletben történt. A havi bérjegyzéken a hóközi kifizetések munkabér előlegként kerültek feltüntetésre.

[14] Az elsőfokú bíróság a 2022. július és augusztus hónapra vonatkozó bérjegyzékek, valamint az alperes által a felperes részére teljesített banki átutalások alapján megállapította, hogy munkabérfizetési kötelezettségének az alperes eleget tett.

[15] A felperes tanú1, a házastársa vallomásaival kívánta bizonyítani, hogy napi nettó 30.000 forintos munkabér fizetésben szóban állapodott meg az alperessel. Az elsőfokú eljárás során meghallgatott többi tanú vallomása a felperes által állított díjazási összeget nem támasztotta alá, az elsőfokú bíróság felperes előadását a munkabér összecszerűségére nem találta bizonyítottnak.

[16] Az elsőfokú bíróság a munkaviszony jogellenes megszüntetésének jogkövetkezményeként a felperest megillető egy hónapra igényelt elmaradt jövedelem összegét 205.000 forintban határozta meg. Ebben a körben a napidíj összegét nem vette figyelembe, mert az kifejezetten a munkavégzéshez kapcsolódó adómentes juttatás volt.

[17] Az elsőfokú bíróság az alperes beszámítása körében a felperes által elismert 76.827 forintot figyelembe vette, ezt meghaladóan azt állapította meg, hogy további kártérítési igényét sem jogalapjában sem összecszerűségében nem tudta az alperes bizonyítani.

[18] Az elsőfokú bíróság a felperes részére megállapított 205.000 forint elmaradt munkabérbe beszámította a 76.827 forint alperesi kárigényt, és az összeszámítást követően 128.173 forint elmaradt jövedelem megfizetésére kötelezte az alperest. Az elsőfokú bíróság a felperes 15 %-os arányú pernyertességére figyelemmel rendelkezett a perköltség viseléséről.

[19] A felperes az elsőfokú bíróság ítéletével szemben benyújtott fellebbezésében az ítélet részbeni megváltoztatását kérte akként, hogy az ítéltábla kötelezze az alperest 2022. augusztus hónapra 10 munkanapra járó 300.000 forint munkabér megfizetésére. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévesen jutott arra a következtetésre, hogy a felperes által hivatkozott munkabért az alperes megfizette. Az alperes törvényes képviselőjének a 26. sorszámú jegyzőkönyv 4. oldalán rögzített nyilatkozata ellentmondásos, amelyet az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyott, illetőleg nem megfelelően értékelt. A felperes álláspontja szerint igazolta, hogy napi 30.000 forint nettó munkabérben állapodott meg az alperessel, és 2022. augusztus 8-tól 19-ig terjedő időszakban 10 munkanapra ezt az összeget az alperes nem fizette meg részére. Hivatkozott arra is, hogy az alperes által csatolt bankszámlakivonatokon szereplő kifizetések összege soha nem változott, az mindig pontosan napi 30.000 forintnak felelt meg. A felperes álláspontja szerint az alperes által becsatolt bérjegyzékek tartalma a valóságnak nem felel meg, azok a munkáltató érdekeinek, a könyvelési szempontnak megfelelően kerültek kiállításra. A felperes véleménye szerint az elsőfokú bíróság tanúl vallomását figyelmen kívül hagyta, indokolatlanul nem megfelelően értékelt, az alperesi tanúk az alperes utolsó két heti munkabér megfizetésére vonatkozó állítását nem támasztották alá. A Pp. 279. § (1) bekezdésében foglaltakra hivatkozott a felperes, utalva arra, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat okszerűtlenül értékelt.

[20] Az alperes 3. sorszám alatt előterjesztett fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte, álláspontja szerint az ítélet alapvetően hibátlan és ellentmondásoktól mentes.

[21] Az alperes elfogadta a bíróság azon megállapítását, hogy a felperessel szóban közölt azonnali hatályú felmondás jogellenes, és a jogellenes felmondás jogkövetkezményeként a felperest egyhavi jövedelme bruttó 205.000 forint összegben megilleti. Helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság azt is, hogy a felek között nem történt napi 30.000 forint díjazásban szóbeli megállapodás. Az alperes az elsőfokú bíróság döntésével „nem teljesen ért egyet” abban a tekintetben, hogy „a beszámítási kifogása csupán részben került elfogadásra”, de ezt is tudomásul vette. Az alperes az elsőfokú eljárás során igazolta, hogy 2022. augusztus 19. napjával bezárólag a pénzügyi elszámolás teljeskörű, a felperes eddig az időpontig a járandóságát maradéktalanul megkapta.

[22] Az alperes 4. sorszám alatt törvényes határidőben csatlakozó fellebbezést terjesztett elő, melyben az elsőfokú bíróság ítéletének részbeni megváltoztatását kérte akként, hogy az ítéltábla kötelezze az alperest arra, miszerint a 2022. augusztus 19-i azonnali hatályú felmondás jogellenességének jogkövetkezményeként 15 napon belül fizessen meg felperesnek bruttó 205.000 forint elmaradt jövedelmet, melynek nettó összege 136.325 forint. Kötelezze a felperest, hogy 15 napon belül fizessen az alperesnek 76.827 forint kártérítést. Kérte, hogy az ítéltábla rendelkezzen akként, hogy az alperes által felperesnek fizetendő, nettó összegben meghatározott elmaradt jövedelem összegébe beszámításra kerül a felperes által az alperesnek fizetendő kártérítés összege, így a beszámításra tekintettel az alperes részéről a felperes

részére fizetendő összeg 59.498 forint. Az alperes kérte a felperes perköltségben való marasztalását.

[23] Az alperes csatlakozó fellebbezésének indokaként előadta, hogy a munkabér vagy az annak megfelelő elmaradt jövedelem járulékköteles juttatás, az adót és járulékokat a munkáltatónak a kifizetéskor le kell vonnia, az adóhatóságnál be kell vallania és be kell fizetnie. Jelen esetben a bruttó 205.000 forint felperest megillető jövedelemből le kell vonni az SZJA összegét, 30.750 forintot, valamint a 18,5% mértékű társadalombiztosítási járulékot, (37.925 forintot), ekként a felperesnek járó nettó jövedelem 136.325 forint. Az alperes által beszámítási igényként érvényesített kártérítés sem adó, sem járulékfizetési kötelezettséget nem von maga után. A bíróság beszámítása során nem vette figyelembe, hogy a felperest megillető bruttó összegbe számította be az alperes által érvényesített nettó kártérítési összeget.

[24] Az alperes álláspontja szerint az ítéletben külön kell meghatározni a felperesnek járó bruttó és nettó összeget és külön kell meghatározni a felperes által az alperesnek fizetendő kártérítés összegét, meg kell határozni, hogy a kölcsönösen fennálló követelés egymással beszámításra kerül, és meg kell határozni ennek összegét, amelyet az egyik félnek a másik fél felé fizetnie kell.

[25] Az alperes csatlakozó fellebbezésének pertárgy értékét 68.675 forintban határozta meg, és az ítéltábla illetékbevételi számlájára 5.000 forint csatlakozó fellebbezési illetéket átutalással teljesített.

[26] A felperes fellebbezése nem megalapozott, az alperes csatlakozó fellebbezése részben megalapozott.

[27] A másodfokú bíróság a 2016. évi CXXX. törvény a polgári perrendtartásról (a továbbiakban: Pp.) 376. §-a alkalmazásával tárgyaláson kívül járt el. A másodfokú bíróság megállapította, hogy a Pp. 379. §-ban és a 380. §-ban írt feltételek nem álltak fenn, a felperes fellebbezését és az alperes csatlakozó fellebbezését annak korlátai között a Pp. 370. §, 372. §, 369. § (1) és (3) bekezdésében írtak szem előtt tartásával bírálta el.

[28] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének a felperes fellebbezésével és az alperes csatlakozó fellebbezésével nem érintett rendelkezéseit nem érintette.

A fellebbezési eljárás során a felperes fellebbezéséhez kötötten kizárólag azt kellett vizsgálni, hogy az alperes 2022. augusztus 8-a és 19-e közötti időszakban 10 munkanapra teljesítette-e a felperes felé munkabér fizetési kötelezettségét.

A másodfokú bíróság azt vizsgálta, hogy az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló okirati bizonyítékokat (bérjegyzék és banki utalás), valamint a tanúk nyilatkozatát a Pp. 279.§-ában írtaknak megfelelően értékelte-e. A másodfokú bíróság osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját, és kétséget kizáróan megállapította az alperes által csatolt banki bizonylatok alapján, hogy 2022. július 25-én 70.000 forintot, majd 2022. augusztus 8-án 270.000 forintot átutalással teljesített az alperes a felperes részére. A 2022. augusztus havi bérjegyzékben

foglaltaknak ez az összeg megfelel, az alperes okiratokkal bizonyította felperes részére nettó 340.000 forint munkabér és napidíj megfizetését.

[29] A másodfokú bíróság felülvizsgálata során érintette a felperes fellebbezésében hivatkozott tanúvallomásokat. tanú1, a felperes házastársa a napi munkabér megállapodásra vonatkozó ismereteit a felperestől szerezte, nem volt jelen a felperes által állított szóbeli megállapodásnál. Az alperes által indítványozott tanú4 és tanú2 tanúk nyilatkozatai alapján helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság a munkabér kifizetések gyakorlatát illetően, különösen felperes tekintetében 2022. július és augusztus hónapra vonatkozóan, hogy az havi több részletben előleg kifizetésével történt, amely hóközi kifizetések munkabér előlegként kerültek a bérszámfejtésben és a bérjegyzéken elszámolásra. A másodfokú bíróság nem találta ellentmondásosnak az alperes törvényes képviselőjének erre vonatkozó, a 26. sorszámu jegyzőkönyv 4. oldalán rögzített nyilatkozatát.

[30] Az alperes csatlakozó fellebbezésében foglaltakkal a másodfokú bíróság részben egyetértett, észlelte, hogy az elsőfokú bíróság az elszámolás során számítási hibát vétett, és hivatalból a Pp. 352. § (1) bekezdés rendelkezése szerint járt el. A felperest az Mt. 82. § (1) bekezdése szerint a jogellenes munkaviszony megszüntetés jogkövetkezményeként bruttó 205.000 forint kártérítés illeti meg, ezzel szemben kell elszámolni az alperes felperes által elismert 76.827 forint kárigényét. Az alperes helyesen vezette le a számítását, a bruttó 205.000 forintot 15% személyi jövedelemadó (30.750 forint) és 18,5% járulék (37.925 forint) összegével kell csökkenteni, és a nettó 136.325 forint összegbe kell beszámítani a 76.827 forintot, majd ennek eredményét, a nettó 59.498 forintot kell „bruttósítani” a 15% mértékű személyi jövedelemadóval (10.500 forint), mindezek alapján az alperes 69.998 forintot köteles kártérítésként megfizetni. A másodfokú bíróság álláspontja szerint ez az elszámolás felel meg a 3/2014. (III.31.) KMK vélemény 4.b) pontjában és a 6/2016 (IX.28.) KMK véleményben foglaltaknak is.

[31] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének rendelkező részét a fentiekben részletesen levezetett számítási hibára figyelemmel javította ki az elsőfokú ítéletben meghatározott összegű illeték vonatkozásában is a Pp. 353. § alapján. Az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintette, a megfellebbezett részében helybenhagyta a Pp. 383. § (2) bekezdésében foglaltak szerint.

[32] A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, a Pp. 83. §-ban foglaltak alapján az alperes perköltségének megfizetésére köteles. A másodfokú bíróság az alperest megillető ügyvédi munkadíj összegét a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet figyelembevételével 10.000 forintban határozta meg, és ezen összeg megfizetésére kötelezte a felperest.

[33] A felperest terhelő fellebbezési illeték, a felperest megillető munkavállalói költségkedvezmény figyelembevételével a Pp. 101. §-a értelmében az állam terhén marad. Az alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 46. § (1) és (4) bekezdései alapján az 5.000 forint csatlakozó fellebbezési illetéket megfizette.

[34] Az ítélet ellen a Pp. 365. § (2) bekezdés a) pontja szerint nincs helye fellebbezésnek.

Győr, 2023. december 12.

Dr.Mózsa Gábor s.k.
a tanács elnöke

Dr.Bartus Erika s.k.
előadó bíró

Dr.Lezsák József s.k.
bíró